

FRATER ARNOLDO'S SCHELPEVERZAMELING VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Op 9 mei 1981 overleed te Curaçao, op 75-jarige leeftijd, Frater M. Arnoldo (A.N. Broeders), schrijver van een werk over de Gekweekte

en nuttige planten van de Nederlandse Antillen (1954; 2de druk 1971), een Zakflora voor de Benedenwindse Eilanden (1954; 2de druk 1964), en een Handleiding tot het gebruik van inheemse en ingevoerde planten op Aruba, Bonaire en Curaçao (1967).

Toen hij zich wat op de planten voelde uitgekeken begon hij -samen met Frère Fredericus Verberne en het echtpaar C. de Jong-schelpen te verzamelen en te determineren, waarbij vooral het 'kleine grut' zijn belangstelling had. Zijn doel was om te komen tot de samenstelling van een molluskenboekje voor de Ned. Antillen, dat -net als zijn plantenboeken- met veel foto's zou zijn geïllustreerd.

Na een tweede verzameltocht naar de Bovenwindse eilanden in juli 1972 moest hij echter erkennen te hoog te hebben gegrepen. Bovendien was Arnoldo's gezondheid niet meer tegen dit werk opgewassen -hij had last van zijn hoofd en ernstige hartklachten- zodat hij begin 1974 de raad kreeg er geheel mede te stoppen.

Arnoldo pakte zijn schelpencollectie zorgvuldig in en zond deze -met instemming van zijn Overheid- naar de 'Natuurwetenschappelijke Studiekring voor Suriname en de Nederlandse Antillen' (Utrecht), die zijn laatste reis had gefinancierd en hem daarvoor met veel dingen had geholpen. Hij stond zijn verzameling aan de Studiekring af, onder voorwaarde dat deze Stichting zijn materiaal wetenschappelijk tot zijn recht zou laten komen. Gedacht werd aan een opnemen in de collectie van het Zoölogisch Museum in Amsterdam, waarbij Arnoldo dan een inventaris van het door hem geschonken materiaal zou worden aangeboden. Velen zullen het thans betreuen dat een dergelijke blijk van waardering hem niet meer kan bereiken, op het ogenblik dat zijn collectie definitief aan het Zoölogisch Museum kan worden afgestaan.

P. Wagenaar Hummelinck